

اخبار

<div><div></div><div><div></div></div></div>
سرمقاله
<div><div>● ● ●</div><div><div> </div></div></div>
محمدسعیداحدیان
<div>sardabir.com</div>

پیام دشمنی های آمریکا و چگونگی نحوه مواجهه ایران

قانون صدور روادید، قانون بر داشت ۱/۷ میلیارد دلار از اموال ایران و بر داشت از محل جریمه هایی که بانک های اروپایی در قبال مر اوده با ایران محکوم شده و به آمریکا پرداخته اندو چگونگی مواجهه ایران با آن ها به عنوان اولین آزمون رویارویی دیپلماتیک از این بهشتید قابل توجهی در فضای سیاسیبر جام بر خور دار است که می توان آن ها را در دو بخش «پیام اصلی» و «نحوه مواجهه ایران» ارائه کرد:

پیام اصلی برای حامیان «دشمنی زدایی از آمریکا»
به نظر می رسد آنچه بسیار مهمتر از چگونگی مواجهه با اقدامات اخیر آمریکا است توجه به پیام اصلی این اقدامات است. زمانی که بر جام با همه قوت هاو ضعف هایش به نتیجه نهایی رسید، جریانی که باور به «دشمنی زدایی از آمریکا» داشت، این فرایند را نتیجه تغییر نگاه آمریکا به ایران می دانست و به همین جهت این تفکر تلاش می کرد، زمینه پذیرش اجتماعی را برای «دشمنی زدایی از آمریکا» فراهم کند، اما اقدامات اخیر آمریکا که نتیجهی اجماع دو حزب جمهوری خواه دموکرات و حتی دولت آمریکا بود، به روشنی نشان داد، که آمریکا همچنان دشمن مردم ایران است و بر جام نه نتیجه تغییر نگاه آمریکا بلکه شکست آمریکا در بر ا قدرت، نه منطقه ای و نظامی، به پشترف هسته ای و استقامت ۱۲ ساله مردم ایران بود که دیپلمات های ما توانستند برپایه این داشته ها مذاکرات را به نتیجه برسانند. با شفاف شدن اصرار آمریکا بر ادامه دشمنی با ایران، توقع ما از دلسوزانی که در برداشت از نیت آمریکا دچار خطا شده بودند و این روزها سکوت کرده اند، این است که نگاه خود را تغییر دهند و با اعلام موضع های صریح طمع دشمن برای نفوذ از این طریق را ناامید کنند.

نحوه مواجهه ایران
برای اینکه بتوانان نحوه در ست مواجهه با اقدامات آمریکا را پیشنهاد داد، ضروری است ابتدا نسبت این اقدامات را با بر جام تعیین کرد تا به تناسب برای مقابله با آن تصمیم گیری کرد.

قانون مربوط به صدور روادید به این دلیل که مانع آمد و شد راحت فعالان اقتصادی دیگر کشور ها به ایران می شود «تحریم غیر مستقیم» ایران محسوب می شود و همانطور که مسئولان تیم هسته ای تصریح کردند به روشنی حداقل بر اساس ماده «حسن نیت» نقض بر جام محسوب می شود و به نظر می رسد قانون های مربوط به برداشت اموال ایران چون تحریم محسوب نمی شود، نقض بر جام نیز محسوب نمی شود پس نوع مواجهه ما با اولی باید با استفاده از ظرفیت ها و سازو کار های درون بر جام باشد و برای دومی به شیوه هایی دیگر به اقداماتی متناسب و هم وزن با همان دشمنی ها اقدام کرد.

نکته مهم در مواجهه با این قبیل دشمنی ها که بی تردید با توجه به شکست برای روز افزون آمریکا در منطقه بر پایه بی اعتمادی و بار گشت پذیری بنا گذاشته باز هم تکرار خواهد شد، متناسب و هم وزن بودن واکنش ایران است چرا که ضعف نشان دادن در واکنش متناظر و متناسب، باعث جری شدن طرف مقابل می شود که منجر به اقدام بعدی آن ها خواهد شد. به همین دلیل غیر از طرح هایی که در مجلس ایران کلید خورده است و دولت باید از آن حمایت صریح و جدی کند، پیشنهاد هایی از قبیل آز مایش های موشکی و تغییر در حجم و علنی تر کردن کمک ها به محور مقاومت، مخصوصا آن هایی که در صفا اول تقابل با اسرائیل قرار دارند نیز قابل بررسی است. چرا که هم نقض بر جام محسوب نمی شود و هم بیشتر از نوع منقشر مد عملی دیگری، چون در تقابل با اسرائیل است، مایه نگرانی آمریکایی ها است.

در باره تحریم غیر مستقیم قانون روادید

اما در باره قانون روادید ماجرا کمی پیچیده تر است چرا که این قانون نقض بر جام است و این توافقنامه بر پایه بی اعتمادی و بار گشت پذیری بنا گذاشته شده است و مهمترین مکانیزم ما در نقض عهد های طرف مقابل امکان باز گشت به اقدامات و برنامه های پیش از بر جام است.
حال مشکل آنجا است که همانطور که در یادداشت «هزینه – منفعت باز گشت پذیری» ۲۵ ماهه سال جاری در روزنامه خراسان منتشر شد به تفصیل تبیین شد، عمل کردن مطابق مکانیزم باز گشت پذیری با فرض اجماع اروپا و آمریکا، در دور «آغاز تا قبل از روز اجرا» به ضرر ما است، در دوره از روز اجرا یعنی بعد از برداشته شدن تحریم ها تا مدتی بعد شاید حدود یک سال بعد (حتی با فرض تعلیق) هزینه منفعت متوازن است و ما از باز گشت پذیری ضرر نمی کنیم و بعد از آن با گذشت زمان، در ترازی هزینه منفعت، منافع ما بیشتر از طرف مقابل می شود و می توان مدعی شد این مثبت بودن تراز هزینه فایده یا گذشت زمان تا آنجا پیش می رود که مخصوصا از زمانی که فرایند نیرو گاه آب سنگین اراک به امر کا نهایی می شود برسد یا سائتر پیفوز های پیشرفته ما از

<div>یادداشت روز</div>

<div><div>●</div><div>●</div><div>●</div></div>
دکتر علیرضا رضخواه
<div>political@khorasannews.com</div>

کنفرانسودی ها به ته دیگ خور د

اوضاع در بار سعودی خوب نیست. شاید کمتر کسی فکر می کرد روزی کنفریر سعودی ها هم به ته دیگ بخورد. در کورد کسری بودجه عربستان شکسته شده، دولت عربستان رسما اعلام کرده است که کسری بودجه آن در سال ۲۰۱۵ میلادی به رقم بی سابقه ۳۶۷ میلیارد ریال سعودی، معادل ۹۸ میلیارد دلار رسیده است.

این سومین سال پیاپی است که درآمدهای عربستان کفاف هزینه هایش را نمی دهد. واقعیت این است که عربستان در ماه های اخیر متأثر از سیاست های توطئه آمیز آمریکا و برای مقابله با ایران و روسیه به کاهش قیمت نفت روی آورده اما خود عملا در فتنه های اخیر شاهد تأثیرات منفی این سیاست بر اقتصادش بوده است. کاهش اخیر هر یک نفت اگر چه تأثیرات مقطعی بر اقتصاد برخی کشورهای صادر کننده نفت داشته است اما در نهایت این اقتصاد تحت محصلوی عربستان است که بیش از همه از دور جدید با فراص خوبی ها در عربستان در بازار های نفتی متضرر شده است. در بورس نیز شاخص سهام عربستان در ۱۲ ماه گذشته حدود ۳۰ درصد کاهش یافت و دولت سعودی ناچار شد برای مقابله با کسری بودجه و مشکلات مالی دیگر ده دهامیلیارد دلار از ذخایر مالی خود را برداشت کند. آمار هاشان می دهد عربستان در ماه های اخیر با تهدید مشکلات اقتصادی مواجه است و به طوری که مقامات این کشور به فروش حدود ۲۷ میلیارد دلار اوراق قرضه در ماه های گذشته مبادرت کرده اند.

طرح ریاضت اقتصادی بزرگ

اما اوضاع ناپسندان تر از این جرقه ریاضت، عربستان از یک طرح ریاضتی بزرگ خبر داده است. بنا بر بر خیز گزارش ها، افزایش بیش از ۵۰ درصدی قیمت فروش بنزین در بازار داخلی بخشی از آن است. در گزارش اخیر وزارت دارایی عربستان تغییرات عده ای در نحوه بودج بندی دیده می شود، تغییراتی که عکس العملی عده ای از این به خطا حساسیت سیاسی آن آنها را همیز می کرد. بنا بر این گزارش، کاهش هزینه ها، «اصلاح» بارانه بنزین، افزایش مالیات ها به ویژه در مورد نوشابه و دخانیات، و خصوصی سازی از اقدامات اعلام شده توسط حکومت سعودی است. در بار سعودی پیشتر نیز اعلام کرده بود برای جبران کسری بودجه اجرای برنامه ها را به تأخیر می اندازد. در علاوه بر اورت دارایی عربستان، قرار است در ماه های پرداختی بر ای، برق و مشتقات

مر ا حل تحقیقات اولیه گذر کنند، برای ما بسیار بهتر است که بر جام توسط طرف مقابل نقض و در نتیجه فسخ شود. (برای دلائل و توضیحات تفصیلی درباره ابعاد نکات ذکر شده به یادداشت های مذکور یا کتاب بر جام در تحلیل کلان و خر د رجوع شود).

بر این منما می توان ا رهبردی در مواجهه با نقض عهد های طرف مقابل تعیین کرد به این شکل که تا قبل از روز اجرا ما باید از رسیدن به روز اجرا و برداشته شدن تحریم های متعهد شده توسط آمریکا و اروپا مطمئن باشیم یا تعهدات را اقدامات خود روی زمین را انجام ندهیم و البته برای بعد از آن چندان نگرانی وجود ندارد چرا که بعد از روز اجرا و عملی شدن برداشته شدن تحریم ها، در صورت بدعهدی آمریکا و نقض بر جام، در بدترین حالت یعنی در آغاز برداشته شدن تحریم ها ما ضرر نمی کنیم و با گذشت زمان در صورت بدعهدی طرف مقابل چه بسا بهترین فرصت بر برای ما باشد که با استفاده از مکانیزم باز گشت پذیری، بر جام را به دلیل نقض آن توسط طرف مقابل، پایان یافته تلقی کنیم و ضمن استفاده از منافع بر جام، از ادامه تعهدات خود در بر جام که اتفاقا بیشتر ضعف های ساختاری این مربوط به سال های هشتم به بعد است، رها می پیدا کنیم ضمن آنکه احتمال کم توانیم با توجه به نبود پرونده ای در باره گذشته ایران (سته شدن پی ام دی)، با انجام داوطلبانه محدودیت هایی عرفی از اجماع دوباره علیه ایران جلوگیری کرد، و وجود دارد که در این صورت نه دیگر تعهدی بر ما با ضرر نیست و محدودیت صنعت هسته ای داریم و نه دوباره تحریم موتری ایجاد می نشود.

اگر آنچه ذکر شد را به عنوان ا رهبرد دیگر کلان نحوه مواجهه ما در برابر بدعهدی آمریکا بپذیریم، در ماجرای قانون روادید، مشکل اصلی اینجا است که این نقض خود پیشتر از روز اجرا، صورت گرفته است به عبارت روشن تر اگر آمریکایی ها در عمل بر خلاف عهد ای که آقای کری در مورد خود داده است، قانون کنتره را اجرا کنند، به تعبیر آقای ا کتر ظریف نقض بر جام انجام داده اند اما مشکل این است که بر اساس آنچه گفته شد ما نمی توانیم وارد فرایند باز گشت پذیری شویم چرا که در این دوره، از باز گشت پذیری ضرر خواهیم کرد در نتیجه نخواهیم توانست پاسخی مناسب به بدعهدی آمریکایی ها بدهیم لذا بر اساس ا رهبرد ذکر شده، ما باید اقدامات روی زمین خود را انجام دهیم یا باید از عقب نشینی آمریکا از اجرای کامل قانون روادید مطمئن شویم. حال این سوال مطرح می شود که آیا نامه جان کری که نامه ای صرفا روی کاغذ است می تواند تضمینی برای عقب نشینی آمریکایی ها در اجرای قانون روادید محسوب شود؟

در پاسخ باید به این مساله توجه کرد که این نامه، به این دلیل که یک نامه رسمی است و مخصوصا به صورت علنی انتشار یافته است، یک تعهد سیاسی قوی است. از یک نگاه شاید بتوان این نامه را چیزی شبیه همان اعلامیه های برداشته شدن تحریم ها دانست که آن ها هم روی کاغذ است و ما عملا با تأیید هیات نظارت بر بر جام، بر اساس همان مصوبات و دستورات اعلام شده توسط اتحادیه اروپا و رئیس جمهور آمریکا، فرایند اجرای بر جام آغاز کرده ایم بنابراین وعده کاغذی خوانان این نامه امری دقیق محسوب رهبری اما از طرف دیگر این نکته را نیز نباید فراموش کرد که همانطور که آمریکایی ها در اجرای بر جام از هر روزنه ای برای نقض عهد سوء استفاده می کنند ممکن است در عمل با بهانه های مدعی اجرای نامه شوهن اما در عالم واقع آن را اجرایی نکنند. پس برای یقین از اجرایی شدن در ست این تعهد سیاسی چه باید کرد؟

در پاسخ این سوال می توان پیشنهادی ارائه کرد و این پیشنهاد بر می گردد به ظرفیتی با عنوان «امکان شکاف در چپه غرب با سرمایه گذاری بر فتنه های اروپا». هنگامیکه در بررسی بر جام منطق حکم می کرد ضمن اشاره و توجه به وجود این احتمال، با نگاهی بدبینانه آن را در محاسبات خود کنار بگذاریم اما امروز در همین چندماه به دلیل شرایط جدید پیش آمده در فضای بین الملل بعد از نگرانی عینی اروپا از خطر امنیتی داعش، می توانیم از این ظرفیت استفاده کنیم.

می توان مدعی شد اگر دولت آمریکا علی رغم موافقت اولیه با قانون روادید، نامه ای برای اجرایی نشدن بخش هایی از آن در باره ایران صادر می کند، به این دلیل است که تصور نمی کرده با واکنش صریح و تند اتحادیه اروپا مواجه شود و دولت آمریکا بعد از اینکه سفرای ۲۹ کشور اروپایی شامل سفیر اتحادیه اروپا به صورتی صریح و علنی در نامه ای آمریکا را تهدید به مقابله به مثل می کنند، مجبور به عقب نشینی می شوند نه این که واقعا نگران اجرای تعهداتش در بر جام است.

حال با استفاده از این شرایط چون قانون روادید نقض بر جام محسوب می شود ضروری است بر اساس مکانیزم حل اختلاف در بر جام یعنی کمیسیون مشترک، از اتحادیه اروپا تعهدی هر چند غیر علنی گرفت و برای چگونگی مواجهه مشترک ایران و اتحادیه اروپا علیه نقض عهد آمریکا هماهنگی کرد. در شرایط این اتفاق در مذاکرات آقای ظریف با طرف های اروپایی صورت گرفته باشد که در این صورت بی تردید این هماهنگی، خود به خود تضمینی خواهد بود که آمریکایی ها به نامه تعهدآور سیاسی خود در ست عمل کنند اما در غیر این صورت اصلا نباید تعجب کرد که آمریکایی ها در عمل در اجرای بر جام متناسب نامه خود بازی در بیاورند که در آن صورت ما مجبور خواهیم شد تا مدتی با یک نقض بر جام رهنوشن توسط آمریکا کنار باییم تا روزی که زمان بگذرد و بار گشت پذیری ی نفع ما شود و این مساله اگر از نظر اقتصادی و هسته ای قابل توجه باشد اما لطمه جدی به عزت ملی ما می زند.

نفتی به مدت پنج سال کاهش پیدا کنند. این طرح هاشان دهنده این است که عربستان آمیدی به افزایش دوباره بهای نفت در ماه ها و احتمالا سال های پیش رو ندارد.

نفت برای سعودی ها مسئله مرگ ز ندگی است

نفت عین سیاست است، ری ز نفت پیوند نزدیکی با قدرت دارد. کنترل منابع نفتی و مسیر های انتقال آن رابطه مستقیمی با وزن سیاسی یک کشور و میزان تأثیر آن در عر سه سیاست جهانی دارد. اقتصاد جهان بدون این ماده استراتژیک سیاه و چسبنده عمل نمی کند. مطمئنا عربستان و کویت کشورهای نا شناخته می مانند اگر در بیابان های پر گرد و غبار آن ها بعد از کمی حفاری نفت فور آن نمی کرد و اگر نفت نبود هیچ کسی به این فکر نمی افتاد که تعداد زیادی سر باز، هواپیماهای جنگی یا ناوهای هواپیمابر به منطقه اعزام کند تا جنگ ها را ا هدایت کنند. این وضع شامل کشورهای مانند نیجر به یا آذربایجان هم می شود که جایگاه مهمی آنها در جهان، ارتباط مستقیم با نفت دارد. به همین خاطر مسئله عرضه و تقاضا و بهای نفت همیشه به معنی جنگ قدرت سیاسی هم هست. روسای جمهور آمریکا از دهه پنجاه میلادی تاکنون، جریان را در نفت از خاور میانه به سوی غرب راجز و منافع حیاتی ایالات متحده آمریکا دانسته اند و این منافع در صورت لزوم، حتی به زور اسلحه حفظ شده اند. اما نفت برای کشورهای صنعتی و مرگ ز ندگی است. برای این دربار سعودی نفت عین هویت است. نفت است که مسیر سیاست خارجی و داخلی این رژیم را تعیین می کند.

موج موبیداری اسلامی در راه است

بی جهت نیست که صندوق بین المللی پول در اکتبر ۲۰۱۵ هشدار داده بود که تا دو مرتز از مالی منفی در عربستان و سایر کشورهای صادر کننده نفت، می تواند به تغییرات سیاسی منجر شود. تغییراتی که به اعتقاد بسیاری می تواند آغاز مر موج موبیداری اسلامی در منطقه باشد.
"جان هانا"، مشاور امنیتی دیک جی و عضو اتحادیه «ریاض و کشن های دمو کراسی» اخیر در مطلبی برای فارین پالیسی هشدار داده است: «اگر که فکر کنید مشکلات کافی برای نگرانی در خاور میانه وجود ندارد، این را باید گفت که عربستان سعودی در حال حرکت به سمت یک در سدر و اسر است. سقوط قیمت نفت، افزایش نفث، اشتباهات سیاست خارجی (ریاض و کشن های رو به افزایش با ایران؛ چالش های جدی بر روی رژیم سعودی به همراه دارد. این چالش ها اگر به نحو درستی مدیریت نشوند، می تواند به تدریج به یک توفان کامل مبدل شده و خطر بی ثباتی در درون پادشاهی را به طر قابل توجهی افزایش دهد که این موضوع عواقب نا گفته ای بر بازار های جهانی نفت و امنیت در خاور میانه خواهد داشت."
از نظر هانا "شکاف در درون خاندان سلطنتی"، "جنگ بمن"، "مشکلات اقتصادی"، "تشدید تنش با ایران" و "کاهش دخالت و سرمایه گذاری آمریکا در امور خاور میانه" تهدیدات پیش رو هستند و در صورتی سعودی با تهدیداتی که احتمال فروپاشی نظام سیاسی حاکم در عربستان را به دنبال دارد.

		
<div><div> </div></div>		<div><div> </div></div>
آیت ا... محمد شجاعی استاد اخلاق به دیار باقی شتافت		

همایش سر اسری اصولگرایان فردا با سخنرانی موحدی کرمانی بر گزار می شود

اعلام اسامی اعضای کمیته اجرایی و صلاحیت ائتلاف اصولگرایان

امیدنیا–روند تحولات در ائتلاف اصولگرایان که حالا ۲ هفته از تشکیل آن می گذرد، پر شتاب تر شده است؛ امروز نشست خبری سخنگوی ائتلاف بر گزار می شود و فردا همایش سر اسری آنها با حضور دبیران تشکلهای اصولگرا و اسبسخنرانی دبیر کل جامعه روحانیت مبارز. همزمان نسیم در خبری اسامی ۲ کمیته تازه تشکیل شده ائتلاف اصولگرایان را اعلام کرده است. این اتفاقات در حالی است که شامگاه یکشنبه، سومین نشست این شور ایا حضور آیت ا... موحدی کرمانی بر گزار شد.
نشستی که البته مقابل چه بسا بهترین فرصت بر برای ما باشد که با استفاده از مکانیزم باز گشت پذیری، بر جام را به دلیل نقض آن توسط طرف مقابل، پایان یافته تلقی کنیم و ضمن استفاده از منافع بر جام، از ادامه تعهدات خود در بر جام که اتفاقا بیشتر ضعف های ساختاری این مربوط به سال های هشتم به بعد است، رها می پیدا کنیم ضمن آنکه احتمال کم توانیم با توجه به نبود پرونده ای در باره گذشته ایران (سته شدن پی ام دی)، با انجام داوطلبانه محدودیت هایی عرفی از اجماع دوباره علیه ایران جلوگیری کرد، و وجود دارد که در این صورت نه دیگر تعهدی بر ما با ضرر نیست و محدودیت صنعت هسته ای داریم و نه دوباره تحریم موتری ایجاد می نشود.

اگر آنچه ذکر شد را به عنوان ا رهبرد دیگر کلان نحوه مواجهه ما در برابر بدعهدی

آمریکا بپذیریم، در ماجرای قانون روادید، مشکل اصلی اینجا است که این نقض خود پیشتر از روز اجرا، صورت گرفته است به عبارت روشن تر اگر

آمریکایی ها در عمل بر خلاف عهد ای که آقای کری در مورد خود داده است، قانون کنتره را اجرا کنند، به تعبیر آقای ا کتر ظریف نقض بر جام انجام داده

اند اما مشکل این است که بر اساس آنچه گفته شد ما نمی توانیم وارد فرایند

باز گشت پذیری شویم چرا که در این دوره، از باز گشت پذیری ضرر خواهیم

کرد در نتیجه نخواهیم توانست پاسخی مناسب به بدعهدی آمریکایی ها

بدهیم لذا بر اساس ا رهبرد ذکر شده، ما باید اقدامات روی زمین خود را

انجام دهیم یا باید از عقب نشینی آمریکا از اجرای کامل قانون روادید مطمئن

شویم. حال این سوال مطرح می شود که آیا نامه جان کری که نامه ای صرفا

روی کاغذ است می تواند تضمینی برای عقب نشینی آمریکایی ها در اجرای

قانون روادید محسوب شود؟

در پاسخ باید به این مساله توجه کرد که این نامه، به این دلیل که یک نامه

رسمی است و مخصوصا به صورت علنی انتشار یافته است، یک تعهد سیاسی

قوی است. از یک نگاه شاید بتوان این نامه را چیزی شبیه همان اعلامیه های

برداشته شدن تحریم ها دانست که آن ها هم روی کاغذ است و ما عملا با

تأیید هیات نظارت بر بر جام، بر اساس همان مصوبات و دستورات اعلام شده

توسط اتحادیه اروپا و رئیس جمهور آمریکا، فرایند اجرای بر جام آغاز کرده

ایم بنابراین وعده کاغذی خوانان این نامه امری دقیق محسوب رهبری

اما از طرف دیگر این نکته را نیز نباید فراموش کرد که همانطور که آمریکایی

ها در اجرای بر جام از هر روزنه ای برای نقض عهد سوء استفاده می کنند

ممکن است در عمل با بهانه های مدعی اجرای نامه شوهن اما در عالم واقع

آن را اجرایی نکنند. پس برای یقین از اجرایی شدن در ست این تعهد سیاسی

چه باید کرد؟

در پاسخ این سوال می توان پیشنهادی ارائه کرد و این پیشنهاد بر می گردد

به ظرفیتی با عنوان «امکان شکاف در چپه غرب با سرمایه گذاری بر فتنه های

اروپا». هنگامیکه در بررسی بر جام منطق حکم می کرد ضمن اشاره و توجه به

وجود این احتمال، با نگاهی بدبینانه آن را در محاسبات خود کنار بگذاریم اما

امروز در همین چندماه به دلیل شرایط جدید پیش آمده در فضای بین الملل

بعد از نگرانی عینی اروپا از خطر امنیتی داعش، می توانیم از این ظرفیت

استفاده کنیم.

می توان مدعی شد اگر دولت آمریکا علی رغم موافقت اولیه با قانون روادید،

نامه ای برای اجرایی نشدن بخش هایی از آن در باره ایران صادر می کند، به

این دلیل است که تصور نمی کرده با واکنش صریح و تند اتحادیه اروپا مواجه

شود و دولت آمریکا بعد از اینکه سفرای ۲۹ کشور اروپایی شامل سفیر اتحادیه

اروپا به صورتی صریح و علنی در نامه ای آمریکا را تهدید به مقابله به مثل می

کنند، مجبور به عقب نشینی می شوند نه این که واقعا نگران اجرای تعهداتش

در بر جام است.

حال با استفاده از این شرایط چون قانون روادید نقض بر جام محسوب می

شود ضروری است بر اساس مکانیزم حل اختلاف در بر جام یعنی کمیسیون

مشترک، از اتحادیه اروپا تعهدی هر چند غیر علنی گرفت و برای چگونگی

مواجهه مشترک ایران و اتحادیه اروپا علیه نقض عهد آمریکا هماهنگی کرد. در

شرایط این اتفاق در مذاکرات آقای ظریف با طرف های اروپایی صورت گرفته باشد

که در این صورت بی تردید این هماهنگی، خود به خود تضمینی خواهد بود

که آمریکایی ها به نامه تعهدآور سیاسی خود در ست عمل کنند اما در غیر این

صورت اصلا نباید تعجب کرد که آمریکایی ها در عمل در اجرای بر جام متناسب

نامه خود بازی در بیاورند که در آن صورت ما مجبور خواهیم شد تا مدتی با یک

نقض بر جام رهنوشن توسط آمریکا کنار باییم تا روزی که زمان بگذرد و بار گشت

پذیری ی نفع ما شود و این مساله اگر از نظر اقتصادی و هسته ای قابل توجه

باشد اما لطمه جدی به عزت ملی ما می زند.

نفتی به مدت پنج سال کاهش پیدا کنند. این طرح هاشان دهنده این است

که عربستان آمیدی به افزایش دوباره بهای نفت در ماه ها و احتمالا سال های

پیش رو ندارد.

نفت برای سعودی ها مسئله مرگ ز ندگی است

نفت عین سیاست است، ری ز نفت پیوند نزدیکی با قدرت دارد. کنترل منابع

نفتی و مسیر های انتقال آن رابطه مستقیمی با وزن سیاسی یک کشور

و میزان تأثیر آن در عر سه سیاست جهانی دارد. اقتصاد جهان بدون این

ماده استراتژیک سیاه و چسبنده عمل نمی کند. مطمئنا عربستان و کویت

کشورهای نا شناخته می مانند اگر در بیابان های پر گرد و غبار آن ها بعد از

کمی حفاری نفت فور آن نمی کرد و اگر نفت نبود هیچ کسی به این فکر نمی افتاد

که تعداد زیادی سر باز، هواپیماهای جنگی یا ناوهای هواپیمابر به منطقه اعزام

کند تا جنگ ها را ا هدایت کنند. این وضع شامل کشورهای مانند نیجر به یا

آذربایجان هم می شود که جایگاه مهمی آنها در جهان، ارتباط مستقیم با

نفت دارد. به همین خاطر مسئله عرضه و تقاضا و بهای نفت همیشه به معنی

جنگ قدرت سیاسی هم هست. روسای جمهور آمریکا از دهه پنجاه میلادی

تاکنون، جریان را در نفت از خاور میانه به سوی غرب راجز و منافع حیاتی ایالات

متحده آمریکا دانسته اند و این منافع در صورت لزوم، حتی به زور اسلحه حفظ

شده اند. اما نفت برای کشورهای صنعتی و مرگ ز ندگی است. برای این دربار

سعودی نفت عین هویت است. نفت است که مسیر سیاست خارجی و داخلی

این رژیم را تعیین می کند.

موج موبیداری اسلامی در راه است

بی جهت نیست که صندوق بین المللی پول در اکتبر ۲۰۱۵ هشدار داده بود

که تا دو مرتز از مالی منفی در عربستان و سایر کشورهای صادر کننده نفت،

می تواند به تغییرات سیاسی منجر شود. تغییراتی که به اعتقاد بسیاری می

تواند آغاز مر موج موبیداری اسلامی در منطقه باشد.

"جان هانا"، مشاور امنیتی دیک جی و عضو اتحادیه «ریاض و کشن های

دمو کراسی» اخیر در مطلبی برای فارین پالیسی هشدار داده است: «اگر که

فکر کنید مشکلات کافی برای نگرانی در خاور میانه وجود ندارد، این را باید

گفت که عربستان سعودی در حال حرکت به سمت یک در سدر و اسر است. سقوط

قیمت نفت، افزایش نفث، اشتباهات سیاست خارجی (ریاض و کشن های رو به

افزایش با ایران؛ چالش های جدی بر روی رژیم سعودی به همراه دارد. این

چالش ها اگر به نحو درستی مدیریت نشوند، می تواند به تدریج به یک

توفان کامل مبدل شده و خطر بی ثباتی در درون پادشاهی را به طر قابل

توجهی افزایش دهد که این موضوع عواقب نا گفته ای بر بازار های جهانی

نفت و امنیت در خاور میانه خواهد داشت."
از نظر هانا "شکاف در درون

خاندان سلطنتی"، "جنگ بمن"، "مشکلات اقتصادی"، "تشدید تنش با

ایران" و "کاهش دخالت و سرمایه گذاری آمریکا در امور خاور میانه" تهدیدات

پیش رو هستند و در صورتی سعودی با تهدیداتی که احتمال فروپاشی نظام

سیاسی حاکم در عربستان را به دنبال دارد.

نفتی به مدت پنج سال کاهش پیدا کنند. این طرح هاشان دهنده این است

که عربستان آمیدی به افزایش دوباره بهای نفت در ماه ها و احتمالا سال های

پیش رو ندارد.

نفت برای سعودی ها مسئله مرگ ز ندگی است

نفت عین سیاست است، ری ز نفت پیوند نزدیکی با قدرت دارد. کنترل منابع

نفتی و مسیر های انتقال آن رابطه مستقیمی با وزن سیاسی یک کشور

و میزان تأثیر آن در عر سه سیاست جهانی دارد. اقتصاد جهان بدون این

ماده استراتژیک سیاه و چسبنده عمل نمی کند. مطمئنا عربستان و کویت

کشورهای نا شناخته می مانند اگر در بیابان های پر گرد و غبار آن ها بعد از

کمی حفاری نفت فور آن نمی کرد و اگر نفت نبود هیچ کسی به این فکر نمی افتاد

که تعداد زیادی سر باز، هواپیماهای جنگی یا ناوهای هواپیمابر به منطقه اعزام

کند تا جنگ ها را ا هدایت کنند. این وضع شامل کشورهای مانند نیجر به یا

آذربایجان هم می شود که جایگاه مهمی آنها در جهان، ارتباط مستقیم با

نفت دارد. به همین خاطر مسئله عرضه و تقاضا و بهای نفت همیشه به معنی

جنگ قدرت سیاسی هم هست. روسای جمهور آمریکا از دهه پنجاه میلادی

تاکنون، جریان را در نفت از خاور میانه به سوی غرب راجز و منافع حیاتی ایالات

متحده آمریکا دانسته اند و این منافع در صورت لزوم، حتی به زور اسلحه حفظ

شده اند. اما نفت برای کشورهای صنعتی و مرگ ز ندگی است. برای این دربار

سعودی نفت عین هویت است. نفت است که مسیر سیاست خارجی و داخلی

این رژیم را تعیین می کند.

موج موبیداری اسلامی در راه است

بی جهت نیست که صندوق بین المللی پول در اکتبر ۲۰۱۵ هشدار داده بود

که تا دو مرتز از مالی منفی در عربستان و سایر کشورهای صادر کننده نفت،

می تواند به تغییرات سیاسی منجر شود. تغییراتی که به اعتقاد بسیاری می

تواند آغاز مر موج موبیداری اسلامی در منطقه باشد.

"جان هانا"، مشاور امنیتی دیک جی و عضو اتحادیه «ریاض و کشن های

دمو کراسی» اخیر در مطلبی برای فارین پالیسی هشدار داده است: «اگر که